

Joost Heltzel, grossier in jeugdtitels, geeft voorrang aan studie 'Schaken slechts leuke hobby'

Van onze correspondent
Michel Franssen

Roermond - Joost Heltzel veroverde in de laatste week van 1998 de Limburgse schaaktitel voor jongens tot 20 jaar. De 16-jarige Roermondenaar won in Elsloo alle zeven partijen en stak met kop en schouders boven de rest van het veld uit. Toch wil het jonge talent niet beweren dat hij superieur is aan de rest van de Limburgse jeugdschakers.

Zo stipt hij aan dat titelverdediger Martijn Dambacher, vorig jaar tevens kampioen bij de senioren, op het appèl ontbrak. Ook de grote belofte Martin Vinck kwam hij niet tegen, omdat die nog te jong is voor de hoogste jeugdcategorie. „In het LK van '99 kom ik hem weer tegen. Dan wordt het een stuk moeilijker om de jeugdtitel binnen te halen.”

Dammen

De bescheidenheid van Heltzel lijkt niet op zijn plaats. De athe-neuscholier grossiert in jeugdtitels. Tot nu toe greep hij in elke leeftijdscategorie één keer de titel. Naast deze vier hoofdprijzen eindigde Heltzel ook nog eens drie keer nipt als tweede. En dat terwijl hij aanvankelijk zijn energie op het dammen richtte. Als 8-jarig broekie leerde hij het spel met de schijven van zijn vader.

„Ik was al snel geen partij meer voor hem, dus probeerde ik het maar met schaken,” zegt zijn vader gekscherend. „Na een paar maanden was daarin ook geen eer meer voor mij weggelegd. Ik zei dat hij maar eens aan het schoolkampioenschap moest meedoen. In de knock-outs versloeg hij alle tegenstanders. De meesten waren nota bene vier jaar ouder dan mijn zoon.”

Joost Heltzel wil zich niet blindstaren op het schaakspel.

Foto: Jeroen Kuit

Joost had het schaakvirus snel te pakken. „Thuis schaakte ik wel eens tegen Paul Janse, een sterke speler. Hij nam mij eens mee naar het nieuwjaarstoernooi van 't Pionneke in Roermond. Ik werd ingedeeld in de laagste groep en eindigde op de derde plaats. Ik voelde me direct thuis op die club. Ik heb er veel geleerd, eerst van jeugdleader Wim Reijnders, later van tweevoudig Limburgs kampioen Ger Janssen. Toen die Roermond voor zijn werk verliet, nam zijn vader Jo Janssen het over.”

Ontbijt

Ook andere cracks waren nooit

te beroerd om gratis adviezen te geven. Vaak gebeurde dat na afloop in het restaurant van de Jo Gerrishal, tussen het klaverjassen door. „Sommigen waren wel erg fanatieke kaarters. Het verhaal gaat dat de kasteleins ooit tegen zeven uur in de ochtend een ontbijt opdienden voor een stelletje nachtbrakers. Konden ze daarna meteen naar hun werk gaan.”

Zulke anekdotes typeren de sfeer bij de Roermondse schaakclub. „Ik vind de sfeer minstens zo belangrijk als de prestatie op het schaakbord,” is de instelling van de kersverse kampioen. „Zo denkt trouwens de hele club erover.”

Ondanks zijn successen piekert Heltzel niet over een professionele schaakloopbaan. „Over ruim anderhalf jaar wil ik accountancy gaan studeren aan de heao in Sittard. Ik heb een paar jaar geleden al besloten dat schaken een leuke hobby moet blijven. Ik zal als schaker nog wel een aantal jaren natuurlijke progressie maken, maar grootmeester zal ik niet worden.”

Toch doet hij eind april mee aan het NK in Leiden. „Daar tref ik tegenstanders van meestersterkte. Erg veel kans op de nationale titel heb ik niet, hooguit één procent. Ik mag al blij zijn als ik mij in de middenmoot kan handhaven.”